

върви слѣдъ него, та да са спаси.“ И за да не са уплаши ни единъ грѣшникъ, той казва съкиму: „погледнете къмъ този, който са провожда и спасенето е близо. Любовта Божия къмъ свѣтътъ е било първото нѣщо, когато той проводи синѣтъ си на земята. За това е казано: *Богъ толкозъ възлюби свѣтътъ, щото даде синѣтъ си за да не загине никой, който вѣрва въ него, нъ да иматъ животъ вѣченъ.* И тъй първий даръ, що приемаме отъ Бога, е неговата любовъ къмъ насъ; първий даръ отъ любовта му е неговий синъ; първий даръ нѣкъ на насъ отъ неговий синъ е вѣрата; вѣрата е коренъ на сичкитѣ добрини, начало на новъ животъ, ключъ, който затваря пъкълтъ и отваря райскитѣ врата.

Любовта Божия къмъ човѣцитѣ е работа, братия, която сега съ васъ ще размислимъ. А кой може да издири такава една работа? Можемъ ли да издиримъ Божийтѣ непостижими дълбини на любовта му, що е той цѣлъ любовъ? Можемъ ли да издиримъ съвършено любовта Божия? Тя е като небеснитѣ височини; какво можемъ да направимъ? Тя е по-дълбока и отъ самата бездна; що можемъ да знаемъ? Мърката ѝ е по-дълга отъ сичката земя и поширока отъ морето. О дано са излѣе поне една капчица отъ тъй сладка любовъ Божия въ сърцето на сѣкиго отъ насъ и чрѣзъ силата на Св. Духа да разберемъ отъ малко-малко широчината и дължината на любовта Христова! за да разумѣемъ що-годъ нека разгледаме:

Да размислимъ сега, братия, кой е овзи,